

KÓRÓDI ZSUZSANNA

KÓRÓDI ZSUZSANNA

VIRTUÁLIS KINETIKA

PAUKER
COLLECTION

BUDAPEST, 2017

W06., 2016
laminált, csiszolt, szitázott üveg
laminated, cut, silk printed glass
50 x 50 cm

ZSIKLA MÓNICA

VIRTUÁLIS KINETIKA

Kóródi Zsuzsanna két és három dimenzió között oszcilláló, makulátlan tisztaságú képfelületei szoros rokonságot mutatnak az op-art, a kinetikus művészet és a tágabb értelemben vett konstruktív-konkrét festészet hagyományaival. A művek egyaránt tekinthetők képeknek, objektoknak és reliefeknek, ám nemcsak a műfaji besorolás bizonytalansága miatt ejtik zavarba a befogadót és tekintetét, hanem az egymásnak ellentmondó (tér)illúziók váltakozása által is. A geometrikus alapformák ritmikus ismétléseivel, a csíkok és a hullámvonalak összetorlódásának és ritkításának tempóváltásaival létrehozott valós és virtuális képterek befogadásához maximális befogadói összpontosításra van szükség. A látvány dinamikusan változik, a néző mozgásának függvényében újabb és újabb konstellációk jönnek létre. A művek mintegy csúcsra járatják az emberi érzékelés mechanizmusait. A szemeket folyamatos igazodásra, az agyat pedig a látvány szüntelen átértelmezésére készítetik. A vibráló látvány rögzítése és tettenérése azonban lehetetlen vállalkozás marad. A középpont nélküli, többfókuszú képtereken pásztázó tekintet nem talál nyugópontot.

Kóródi műveit szintén rokonítja az op-arttal a képtárgyak ipusztériális karaktere: a művek nélkülözik a személyes kézjegyeket. A látványok absztrakt karakterét átértelmezik, és újabb kontextusokba helyezik a beszédes címadások. A művek azonban a narratív asszociációk ellenére sem válnak elbeszélő karakterűvé, hanem inkább az optikai események színterei maradnak. Kóródi nem a jelentéseket, hanem inkább a jelenségeket kutatja: művei a vizuális impulzusok és a „reszponzív tekintet” játékát tematizálják.

Kóródi 2010-ben készült három szoborból álló diplomamunkáján (*SoUlind I., II., III.*) piros és narancs-sárga színű téglalapok interferenciájára építve moiré-effektusokat teremt. A diplomamunkát követően az egymáshoz ragasztott üveglapokból épített objektok markáns tömörszerűségét redukálja, az életműben egyre hangsúlyosabbá válnak a laposabb, reliefszerű felületek. Annak következtében, hogy csökkent a szobrok térbeli kiterjedése, a tárgyak egyre kevésbé lettek körüljárhatók, és ezáltal képszerűvé váltak. Szintén fontos áttörést hozott Kóródi művészetében egy technikai újítás: a síküveget felváltották az optikai tisztaságú üvegfelületek.

A „laposabb” kompozíciók a korábbiaknál is radikálisabb optikai csalódások terepeivé váltak. Kóródi gyakran váltogatja az irizáló felületek szerkesztési elveit, megidézve az op-art számos meghatározó alkotóját, például Bridget Riley a horizontális felület egészen végigfutó, vibráló sáv-struktúráit, inkább és hullámként összefonódó, kavargó térgörbületeit. Szintén meghatározó referencia Jászó Rafael

Soto kinetikus művészete, amely sajátosan haladja meg a táblaképek illúziókeltő stratégiáit azáltal, hogy a térrillúziót kiterjeszti a valós térbe. A repetitív vonalstruktúrák, színsávok nem pusztán a képsíkon villannak össze, hanem a térben egymás mögé rendelődő, egymással áthatásba kerülő felületek is sajátos mozgásokat hívnak életre, mintegy rétegekre bontva a látványt és a teret. Soto sokrétű és sokrétegű felületei a szó legszorosabb értelmében szédítő tapasztalatot jelentenek, amelynek során a befogadó elveszíti orientációs pontjait. Soto saját bevallása szerint „Mondrian műveit hozta mozgásba” – a meta-tájak statikus látványait, folyton mozgó organizmussá változtatva az egymást keretező mondriani struktúrákat (imaginárius ablak- és képkereteket). A sotoi vibrálás még Josef Albers négyzetbe komponált négyzeteinek „mágikus mozgásainál” is intenzívebb kinetikus élményt nyújt. Kóródi talán akképp hozza mozgásba Victor Vasarely művészetét, ahogy Soto hozta mozgásba Mondriant. Vasarely művei persze már eredendően is a mozgás- és a térrillúzió intenzitásának növelésére épültek: az ábrázolt terek, formák folyton kifordulnak, megcsavarodnak, leolvashatatlaná válnak, sajátosan abszurd konstellációkká állnak össze. A kitüremkedések és a bemélyedések váltakozó látványai, a közeledés és a távolodás, a „negatív” és a „pozitív” formák paradox együttállásai jellemzik Vasarely felületeit: például egyik leghíresebb motívumát, a kockába komponált kockát, amely egymásnak ellentmondó illúziókat sugall. Vasarely a kocka-motívumot a térbe is kiterjesztette. Élére állított, felborulni látszó kocka-plasztikájának transzparens felületére sűrű vonalháló íródik, amely távolról nézve gömbbé válik, négyyszögösítve a kört és körré redukálva a négyszöget, szabadon játszva a geometria és a sztereometria alapformáival. Kóródi művei mintha a Vasarely transzparens plasztikáinak optikai játékát gondolnák tovább: olykor szintén a lekerekített (nőies) és a szögletes (férfias) formákat konfrontálva, egymásba játszva. A művek nemcsak a geometrikus absztrakció alapsémáit és az op-art paradigmátikus alkotásait idézik meg, hanem a minimal art ipari karakterű, szeriális látványait is Donald Juddtól Larry Bellig.

Kóródi művein mintegy mozgásba hozza Vasarely mozgó felületeit, és ugyanezt teszi olyan alkotók kinyíló és bezáruló, illuzórikus alakzataival is, mint Yaacov Agam és Carlos Cruz-Diez. Agam szögletes lamellákkal tagolt festett képeinek színes alakzatai akként változnak a néző szeme láttára, ahogyan az a kép előtt jobbról balra vagy balról jobbra elhalad, akárcsak Kóródi íves optikai üveglamellákkal fedett felületei.

Az op-art alkotói a kezdetektől fogva a mozgás és a látvány viszonyát vizsgálták, és ezáltal a tér és az idő észlelésének alapkérdéseire keresték a választ, sajátosan utópikus karakterű formákat teremtvé, mintegy kiterjesztve a geometriát a fizikai térbe és időbe. Kóródi számot vet a kinetikus művészet nagy hagyományaival Moholy-Nagy Lászlótól Nicolas Schöfferen át Carlos Cruz-Diezen és Victor Vasarelyn át egészen napjaink alkotóiig, például Olafur Eliassonig. Hiszen Vasarely mozgásba hozása (animálása) valójában nem pusztán a vibráló látványok dinamikájára vonatkozik, hanem egy klasszikussá vált és sok szempontból megkérdőjelezett művészeti irányzat aktualitásának tudatosítására is. Ebben az

összefüggésrendszerben meghatározó kérdésként merül fel, hogy miben áll az optikai és kinetikus művészet aktualitása napjainkban, amikor a „spektákulum társadalma” már elsősorban az egymást érő digitális impulzusok és a számítógéppel szerkesztett (nyomtatott) látványok steril tökéletességét jelenti. Gyakran merül fel a dilemma, hogy mennyiben mutat túl az op-art a szó szoros és átvitt értelmében vett szemfényvesztésen az ötvenes-hatvanas évek vagy napjaink másképp értelmezett látványtársadalmaiban. Az op-art alkotói a huszadik században és napjainkban is mintegy lebontják a „magas” és az „alacsony” művészet közhelyszerű kettősségét, és ezáltal megkérdőjelezzik a művészet elitista értelmezését is.

Kóródi művészete azonban mégsem elsősorban ennek a kettősségnek a lebontására irányul, hanem intenzív szemmunkát kényszerít ki, a művészet és az illúzió régi dilemmáira kérdezve. A nagy elődök örökségét felvállalva provokálja a látást, párosítva a steril formákban rejlő ipari karaktert a felvillanó illúziók és a klasszikus kimunkáltság egyszerűségével és megismételhetetlenségével.

W07., 2016
laminált, csiszolt, szitázott üveg
laminated, cut, silk printed glass
50 x 50 cm

MÓNIKA ZSIKLA

VIRTUAL KINETICS

Zsuzsanna Kóródi's image surfaces of immaculate purity, oscillating between two and three dimensions, show a close relationship with the traditions of op-art, kinetic art and broadly understood constructive-specific painting. Her works may be regarded as images, objects or reliefs alike, but the uncertainty of their genre classification is not the only thing to confuse the viewer: the alternation of their conflicting spacial illusions are also puzzling. The recipient needs to give maximum focus on the reception of the real and virtual spaces generated by the rhythmic repetition of basic geometric forms, the changing pace of the sometimes crowding, sometimes thin stripes and wavy lines. The scenery changes dynamically, thus new constellations are created depending on the movement of the viewer. In a way these works make the mechanisms of human perception spin at maximum capacity. The eye is forced to continued alignment, and the brain to continually reinterpret the sight. However it remains impossible to capture the vibrant visuals and surprise them in the act. Our eyesight – scanning the multi-focus image spaces without mid-point – cannot find a resting point.

Kóródi's works are also related to op-art by virtue of the industrial character of the picture items: the works lack personal marks. The abstract character of the sight is reinterpreted and placed in new contexts by eloquent titles. The works however, in spite of their narrative associations, do not take up a narrative character but rather remain venues for the optical events. Kóródi does not explore the reports but rather the phenomena: her works thematise the gameplay between the visual impulses and the "responsive gaze".

Kóródi's 2010 graduation work, composed of three sculptures (*SoUlind I., II., III.*), creates moiré effects by building on the interference between red and orange rectangles. After her graduation she was playing on the remarkable block-like effect of objects built of laminated glass sheets while flat relief-like surfaces became increasingly important in her work. Due to the reduced spatial extent of her sculptures, it has become less and less possible to circle the objects, have acquired a pictorial character. A technical innovation has also led to an important breakthrough in Kóródi's art: plate glass has been replaced by optically pure glass surfaces.

The flat compositions have become the venues of optical illusions, more radical than ever. Kóródi often switches between editing principles of iridescent surfaces, reminiscent of many key op-art artists, such as Bridget Riley's vibrating bar structures running along whole horizontal surfaces and

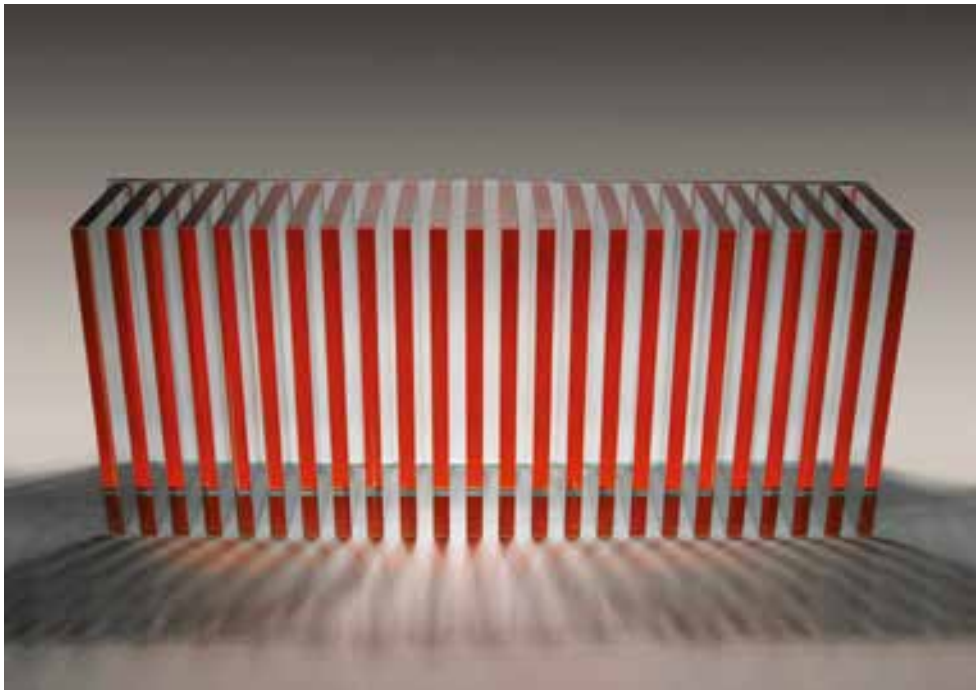
her space curvatures swirling like waves and intertwining like vine. Jesús Rafael Soto's kinetic art is also a determining reference, which exceeds the illusion strategies of the tableaux in a peculiar way, by extending the illusion of space into real space. The repetitive line structures and colour bars do not just flash together on the image plane, but the surfaces – assigned in space one behind the other, and interfering with each other – also give rise to peculiar movements dividing the sight and space into layers. Soto's multifaceted and multi-layered surfaces literally mean a dizzy experience, during which the viewer loses orientation points. Soto admits "setting Mondrian's works" – that is to say, the static sights of meta-sceneries – "into motion" by transforming Mondrian's structures (imaginary window and picture frames), into constantly moving organisms. Soto's vibe offers an even more intense kinetic experience than the "magic movements" of squares composed into other squares by Josef Albers. Perhaps Kóródi sets Victor Vasarely's art into motion in the same way as Soto sets Mondrian's into motion. Vasarely's works of course were inherently built on the effort to increase the intensity of the illusion of movement and space: his depicted spaces and shapes are continually turning inside out, twisting and becoming unreadable, adding up into peculiarly absurd constellations. Vasarely's surfaces are characterized by paradoxical conjunctions of the alternating spectacle of protrusions and recesses, of rapprochement and distancing, of "negative" and „positive" forms, including one of his most famous motifs of the cube turned into another cube evoking conflicting illusions. Vasarely extended his cube motif into space too. Dense grid lines are written on his plastic cube art, which is set to its head, seemingly tipping over, which, when remotely viewed, becomes a sphere; turning the circle into a rectangle, and reducing the rectangle into a circle, freely playing on the basic forms of geometry and stereometrics.

Kóródi's works seem to further develop Vasarely's transparent optical sculptures, sometimes by confronting the rounded (female) and rectangular (masculine) forms fading them into one another. Not only do the works evoke the basic schemes of geometric abstraction and op-art paradigmatic creations, but also the industrial character, serial sights of minimal art, from Donald Judd to Larry Bell. In a way, Kóródi sets Vasarely's moving surfaces into motion in her works, and she does the same with opening and closing illusory shapes of creators like Yaacov Agam and Carlos Cruz-Diez. The colorful shapes of Agam's rectangular painted images, indented with lamellae, change in the eyes of the viewer as they pass from right to left or left to right in front of the image just like Kóródi's surfaces covered with curved optical glass lamellae.

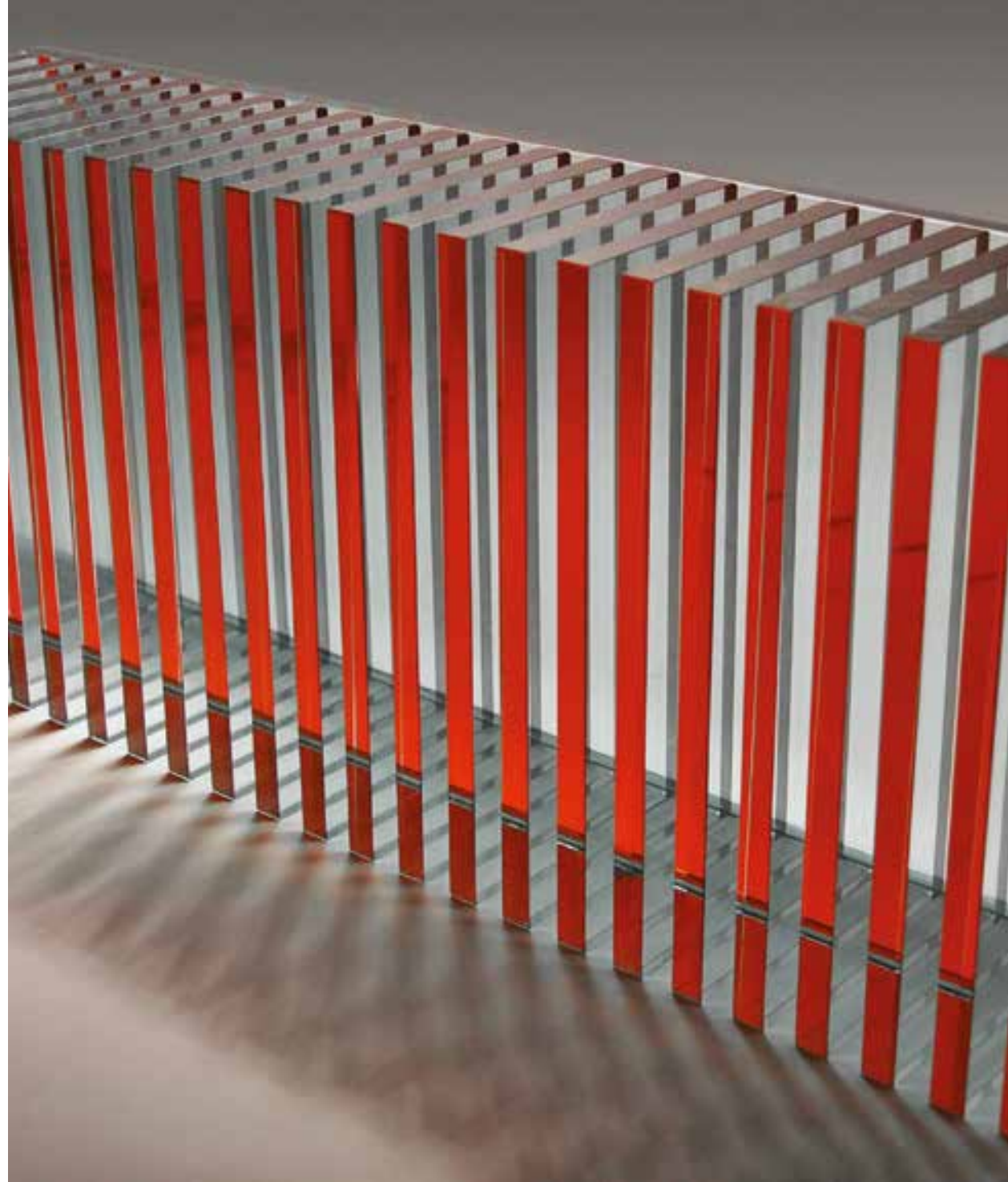
Ever since the beginning op-art creators have been investigating the relationship between movement and sight thus seeking answers to the basic questions of the perception of space and time, creating forms with a peculiarly utopian character, somehow extending geometry into physical space and time. Kóródi refers to the long tradition of kinetic art from László Moholy-Nagy, Nicolas Schöffer,

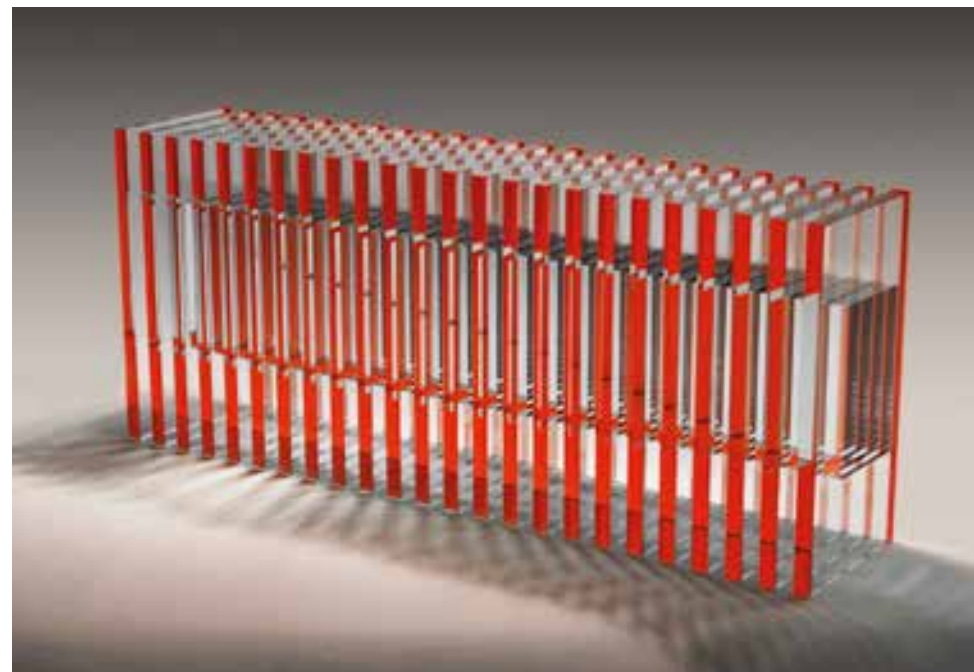
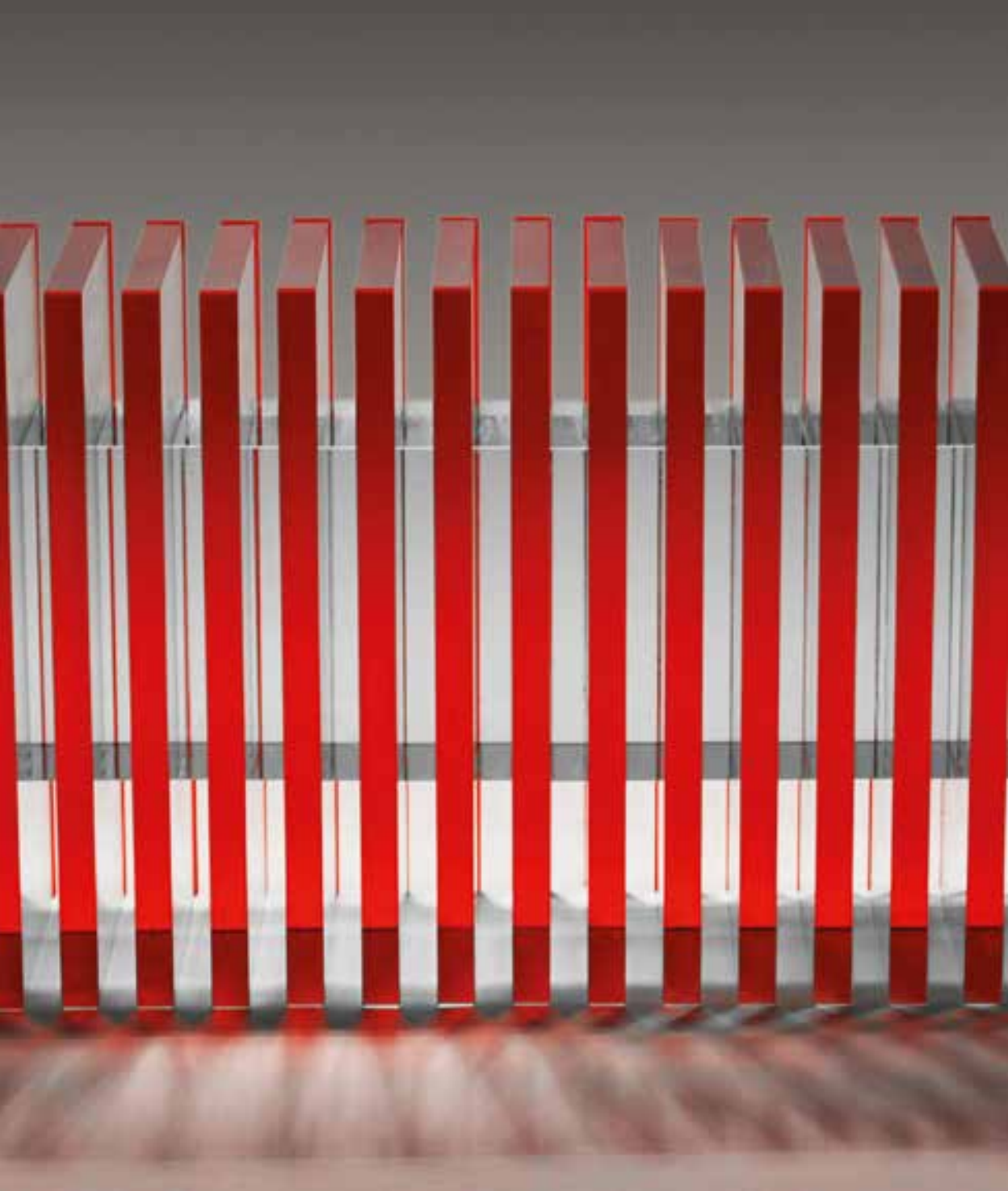
Carlos Cruz-Diez, and Victor Vasarely to contemporary creators such as Olafur Eliasson. After all setting Vasarely into motion (animating him) does not merely imply the dynamics of vibrant sights, but also an awareness of the timely character of an artistic tendency that has become a classic, and that has been questioned under many aspects. In this context, a crucial question arises: what does the timely character of optical and kinetic art mean in our days, when the society of the spectacles is used to the unbroken line of each digital pulse and the sterile perfection of computer generated (printed) sights. The dilemma that often arises is to what extent op-art exceeds the visual trickeries – in the strict sense of the word – of the (differently understood) "spectacle societies" of the fifties and sixties and our own days. Op-art artists, in the twentieth century just like today, are somehow deconstructing the commonplace of the duality of „high" and „low" art forms, and thus call into question the elitist interpretation of art too.

However, Kóródi's art does not primarily aim to deconstruct this duality, but it also forces the viewer into intensive visual work by questioning old dilemmas about art and illusion. Provokes our vision by taking up the legacy of great ancestors, coupling the inherent industrial character of the sterile forms with the unique and unrepeatable nature of flashing illusions and classical elaboration.

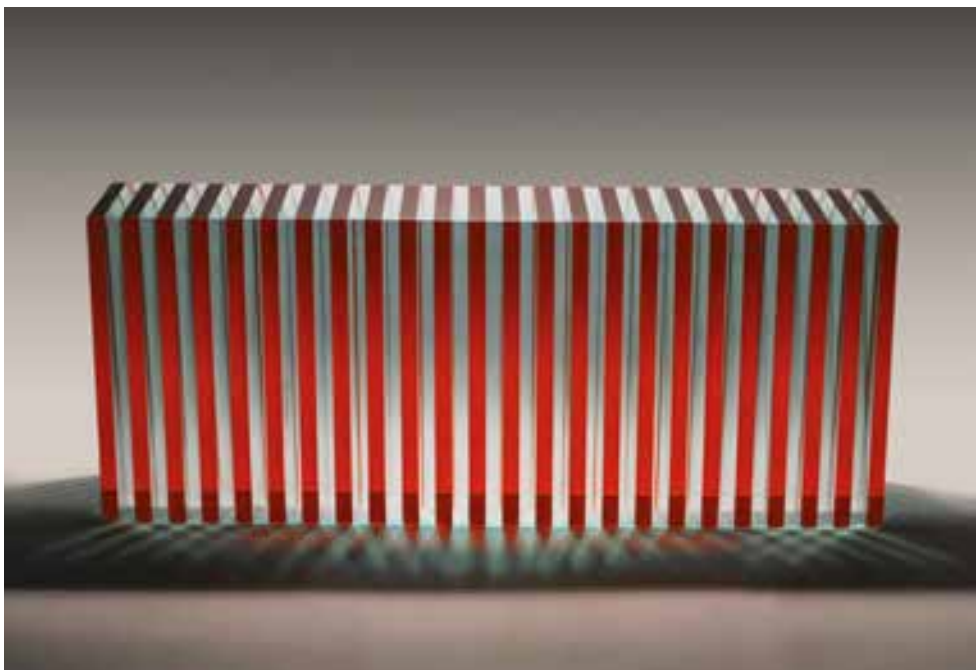

SoUlid I., 2010
csiszolt, ragasztott, polírozott üveg
cut, glued, polished glass
20 × 50 × 7 cm

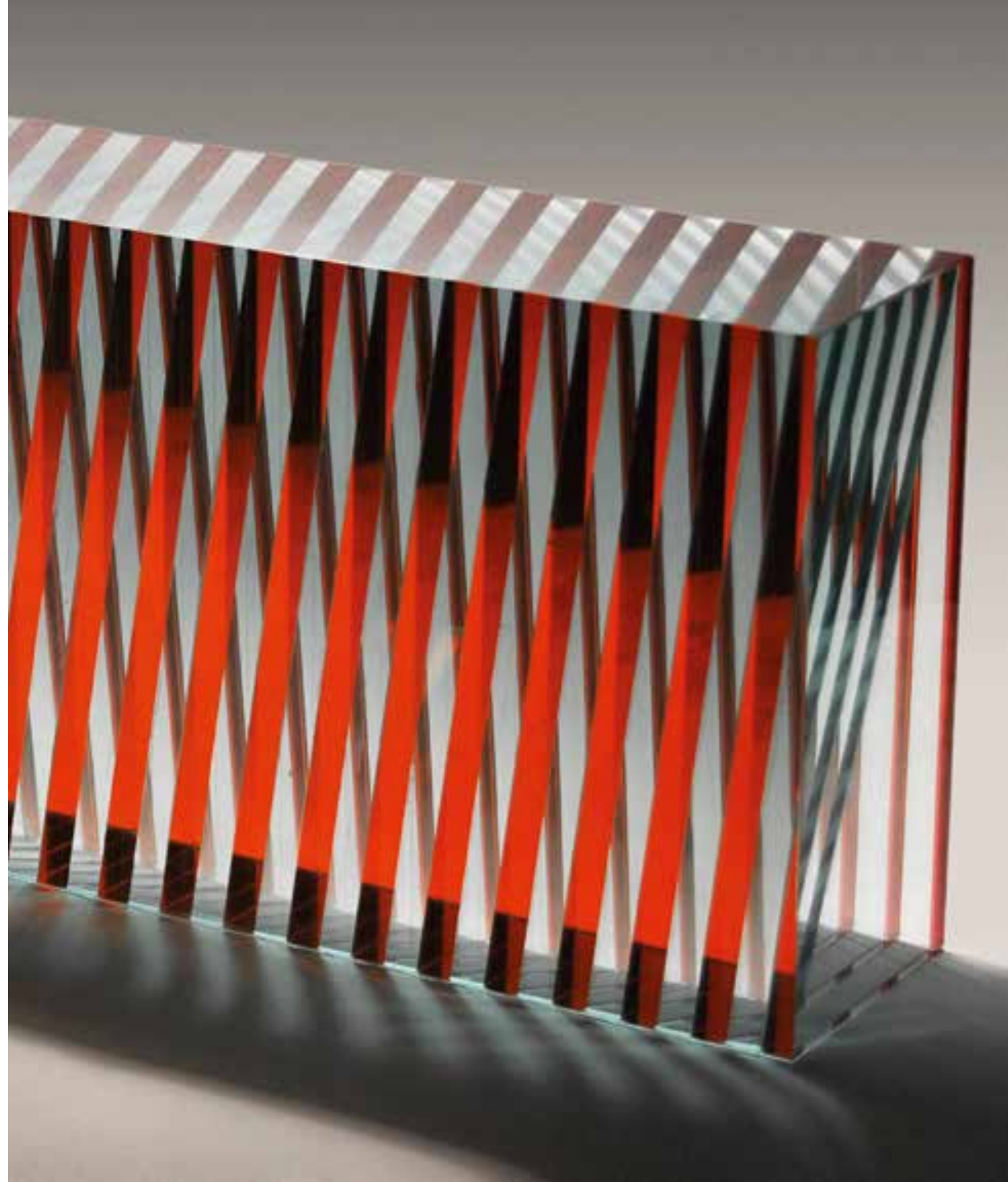

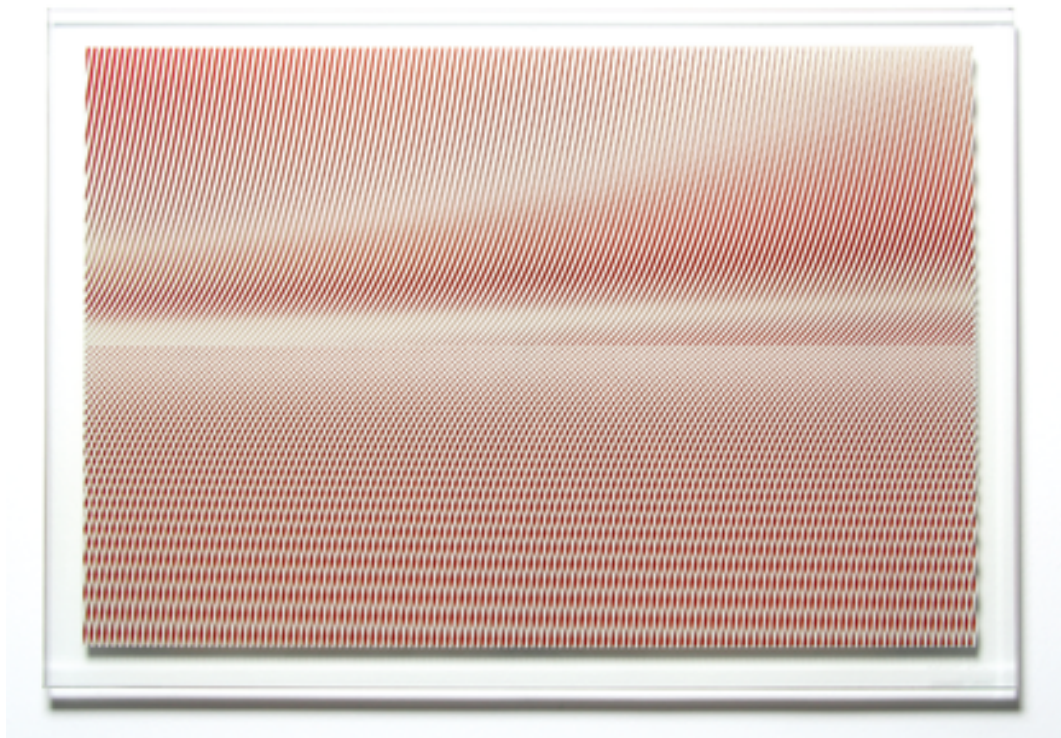

SoULid II., 2010
csiszolt, ragasztott, polírozott üveg
cut, glued, polished glass
20 x 50 x 7 cm

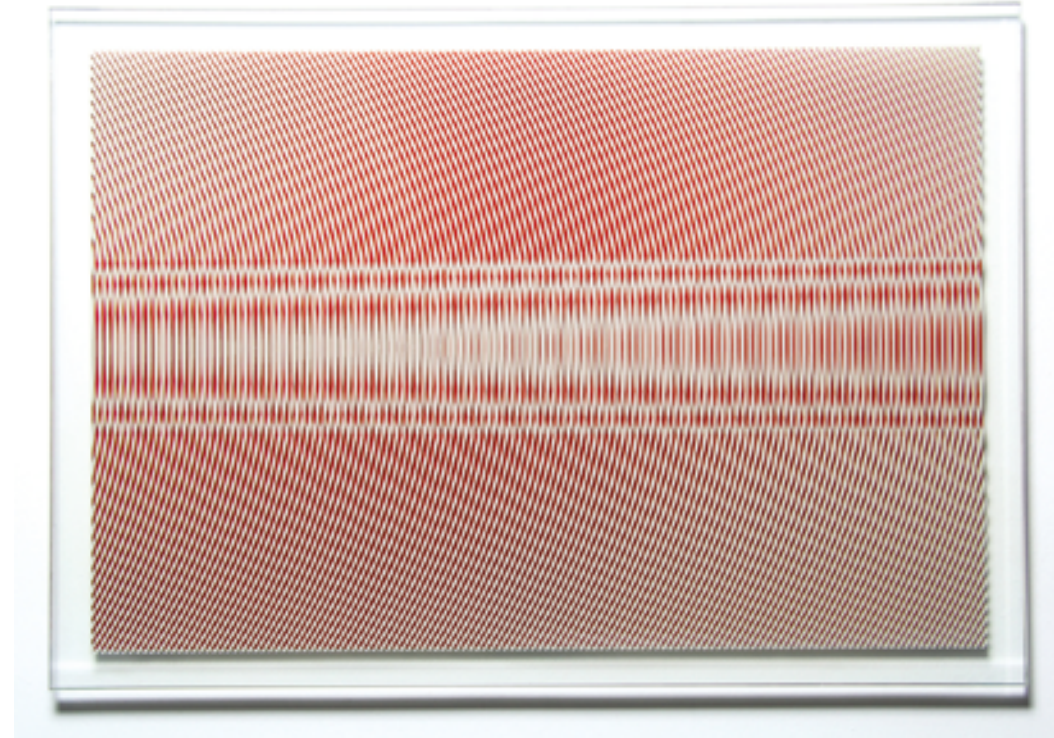

SoUlid III., 2010
 csiszolt, ragasztott, polírozott üveg
 cut, glued, polished glass
 20 x 50 x 7 cm

New Horizon, 2012
 laminált, csiszolt, nyomtatott üveg
 laminated, cut, printed glass
 70 × 100 cm

Ostinato II., 2012
 laminált, csiszolt, nyomtatott üveg
 laminated, cut, printed glass
 70 × 100 cm

Ultra I., 2012
laminált, csiszolt, nyomtatott üveg
laminated, cut, printed glass
40 x 40 cm

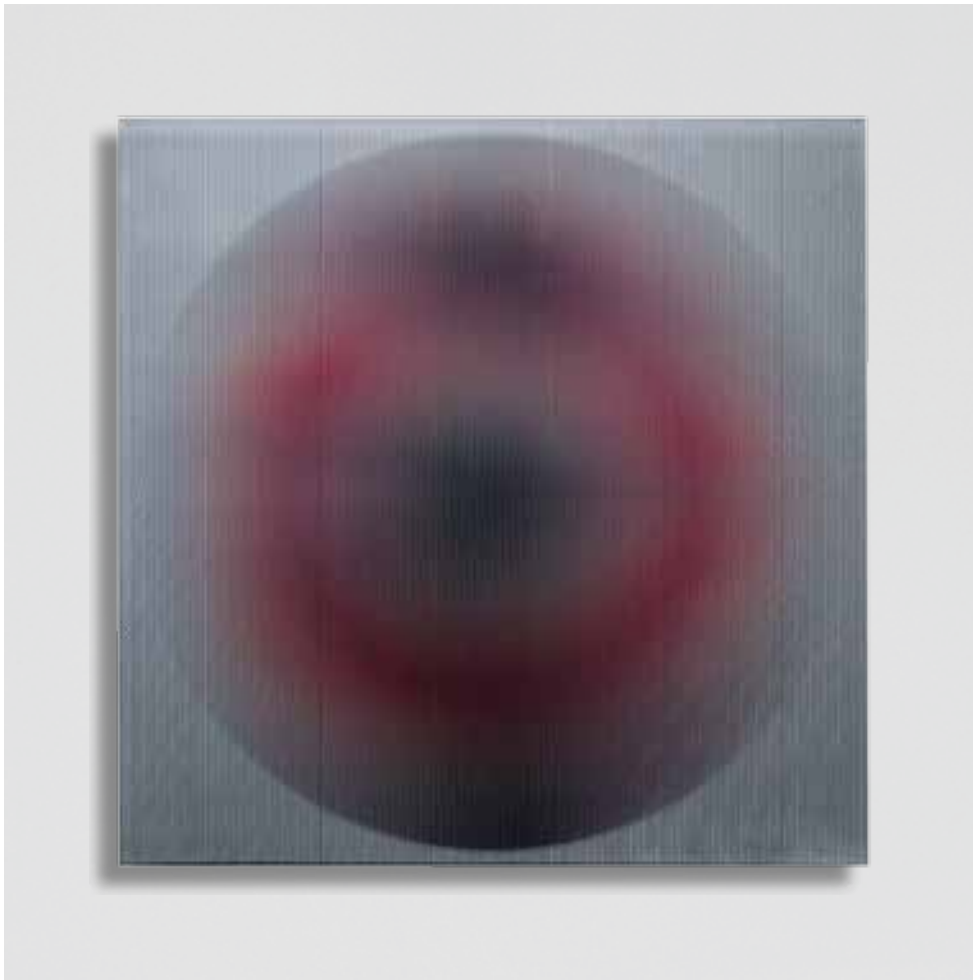
Ultra II., 2012
laminált, csiszolt, nyomtatott üveg
laminated, cut, printed glass
40 x 40 cm

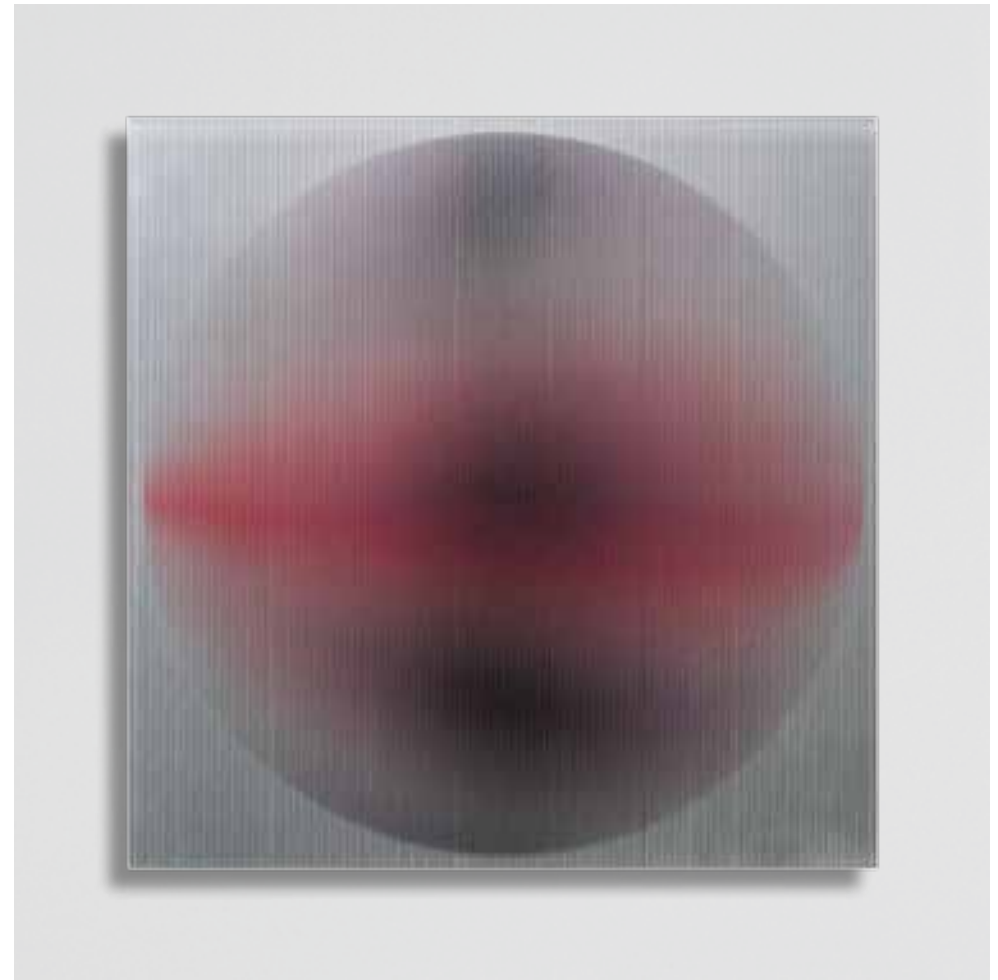
Ultra VI., 2012
 laminált, csiszolt, nyomtatott üveg
 laminated, cut, printed glass
 40 x 40 cm

Ultra VII., 2012
 laminált, csiszolt, nyomtatott üveg
 laminated, cut, printed glass
 40 x 40 cm

Rising I., 2013
 laminált, csiszolt, szitázott üveg
 laminated, cut, silk printed glass
 40 x 40 cm

Rising II., 2013
 laminált, csiszolt, szitázott üveg
 laminated, cut, silk printed glass
 40 x 40 cm

Rising III., 2013
 laminált, csiszolt, szitázott üveg
 laminated, cut, silk printed glass
 90 x 120 cm

Rising IV., 2013
 laminált, csiszolt, szitázott üveg
 laminated, cut, silk printed glass
 90 x 120 cm

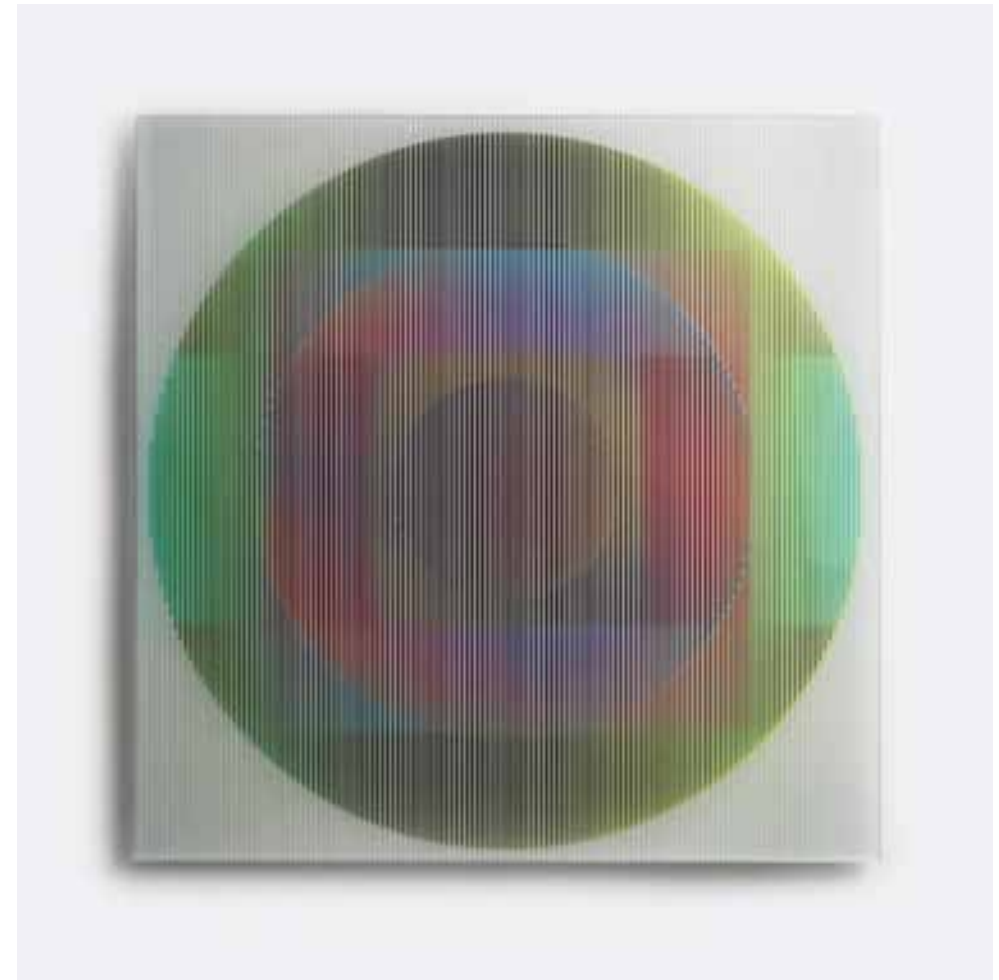
Iris, 2016
laminált, csiszolt, szitázott üveg
laminated, cut, silk printed glass
30 x 30 cm

Sky, 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
30 x 30 cm

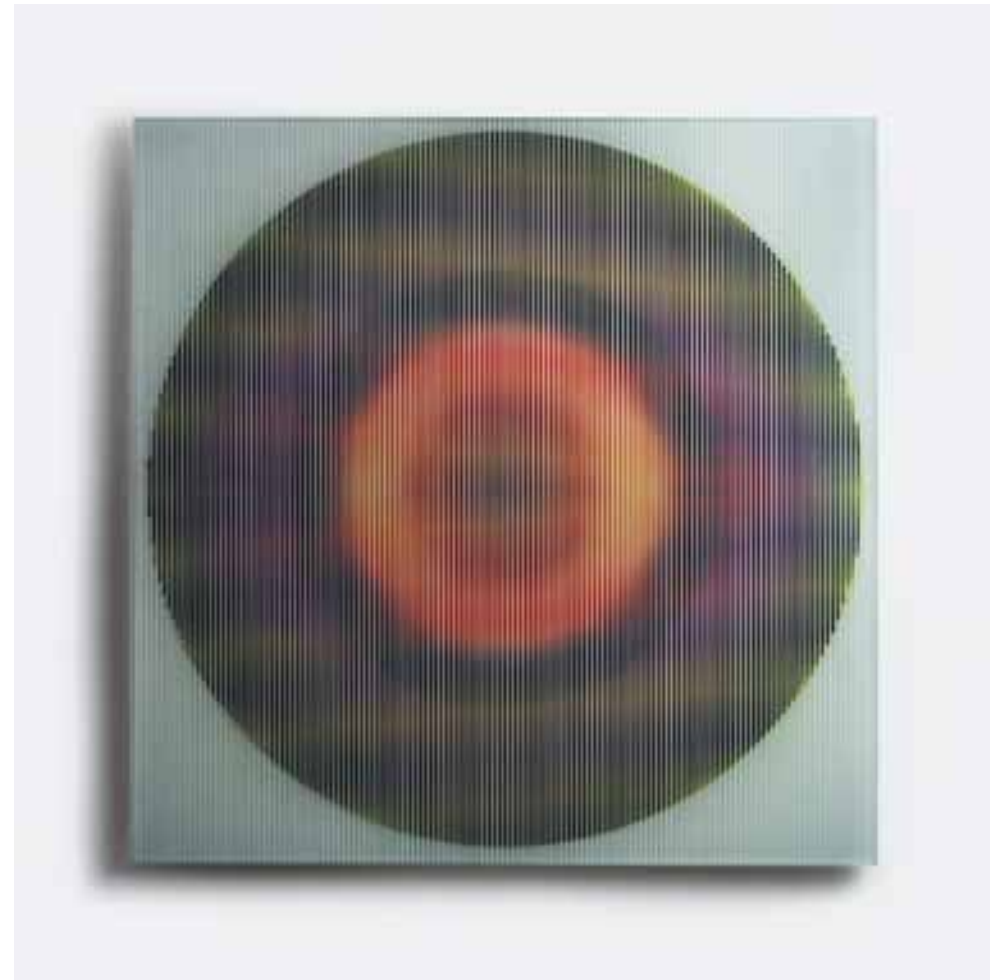
Solaris I., 2014
 laminált, csiszolt, szitázott üveg
 laminated, cut, silk printed glass
 50 x 50 cm

Solaris II., 2014
 laminált, csiszolt, szitázott üveg
 laminated, cut, silk printed glass
 50 x 50 cm

Solaris III., 2014
 laminált, csiszolt, szitázott üveg
 laminated, cut, silk printed glass
 50 x 50 cm

Solaris IV., 2014
 laminált, csiszolt, szitázott üveg
 laminated, cut, silk printed glass
 50 x 50 cm

Solaris V., 2014
 laminált, csiszolt, szitázott üveg
 laminated, cut, silk printed glass
 50 x 50 cm

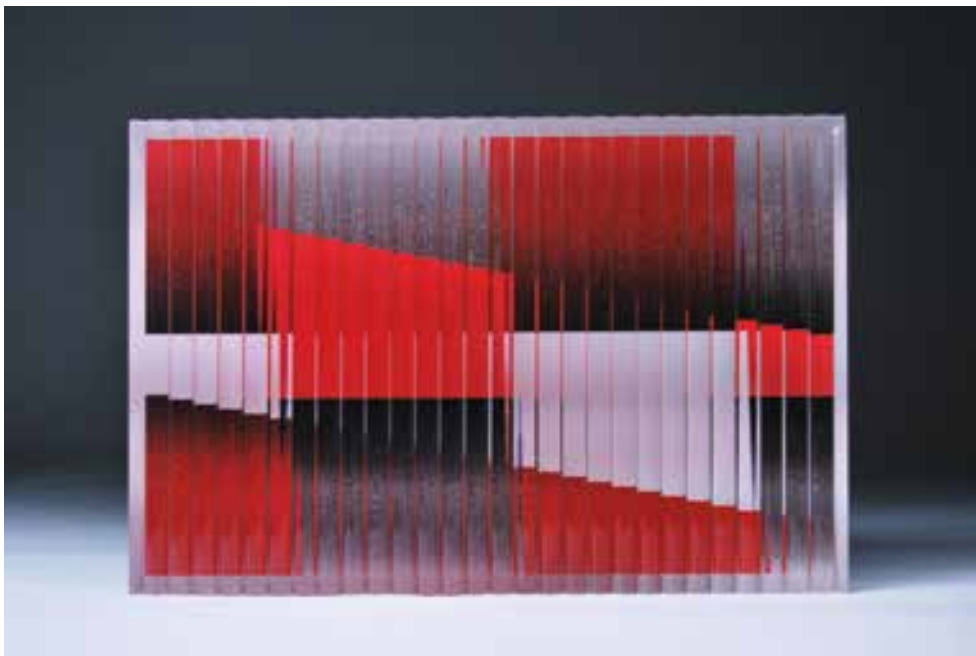
Gibarian's window, 2014
 laminált, csiszolt, szitázott üveg
 laminated, cut, silk printed glass
 50 x 50 cm

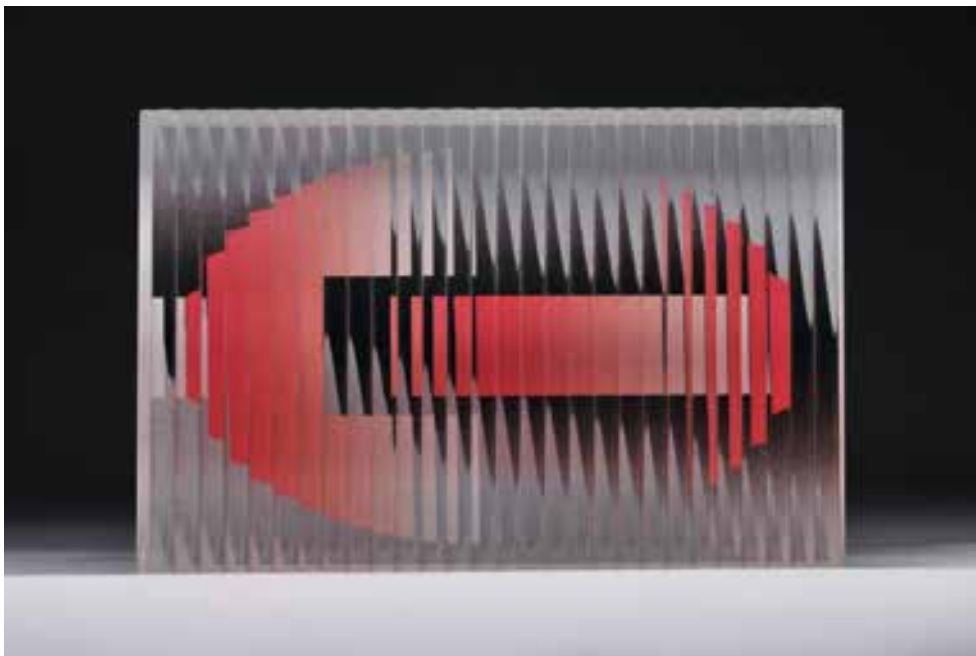
Harey I., 2014
 laminált, csiszolt, szitázott üveg
 laminated, cut, silk printed glass
 50 x 50 cm

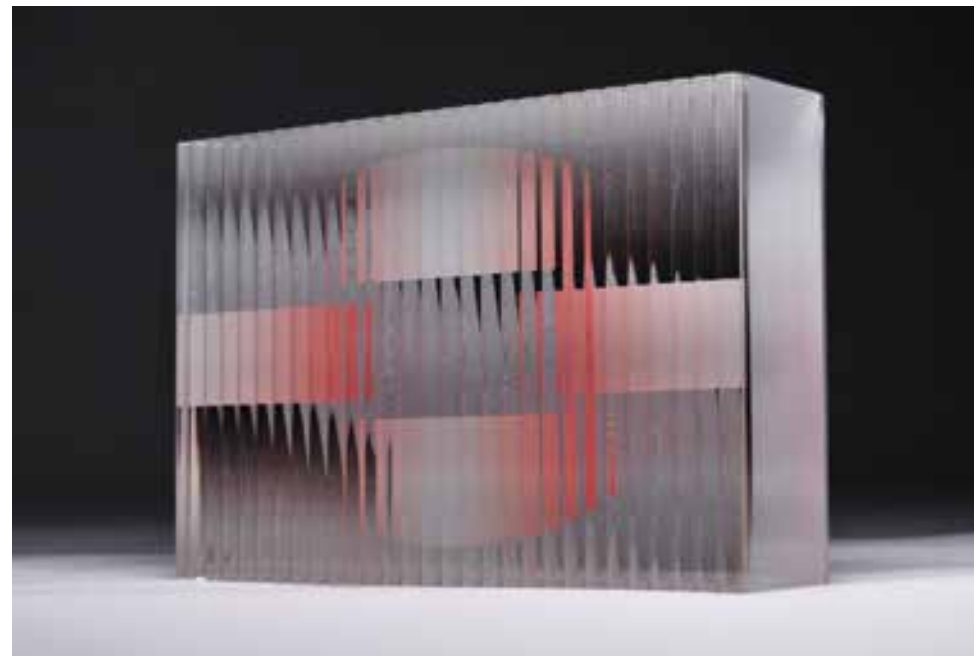
Harey II., 2014
 laminált, csiszolt, szitázott üveg
 laminated, cut, silk printed glass
 50 x 50 cm

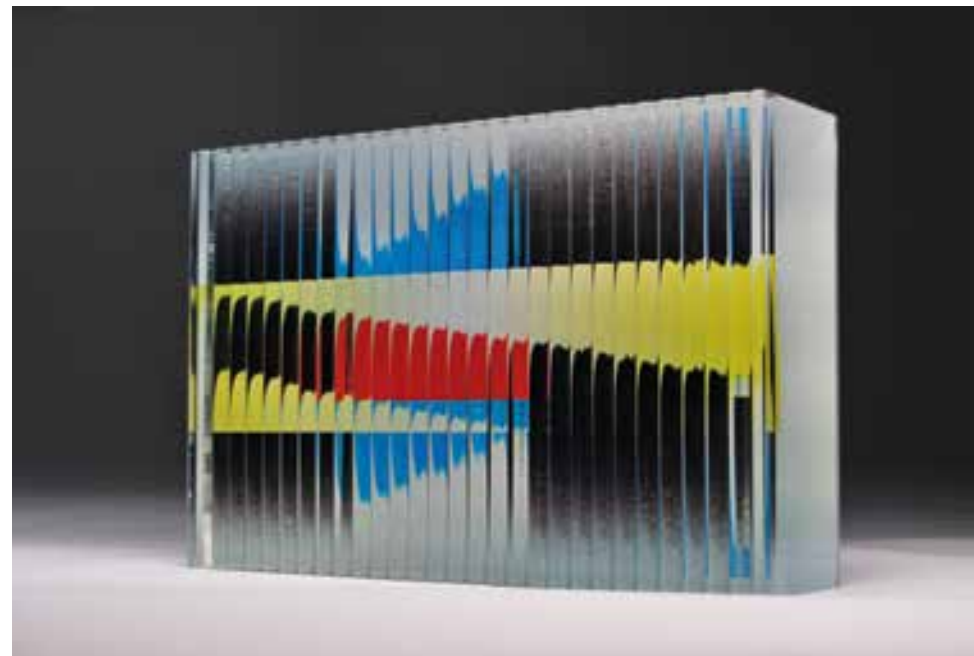
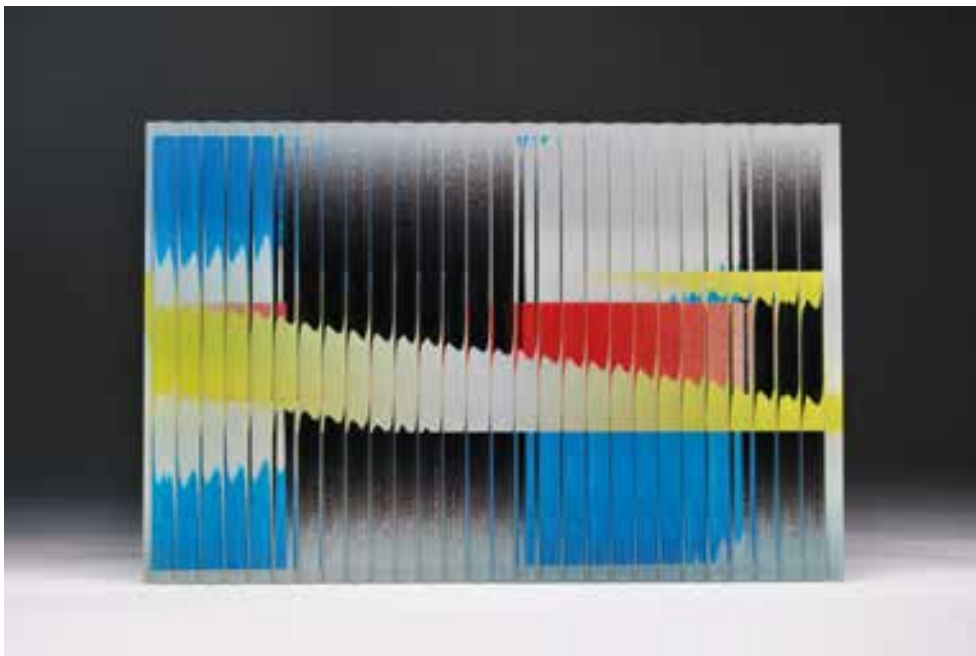

Ostinato III., 2015
 ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
 cut, glued, printed glass
 20 x 30 x 7 cm

Bridge, 2015
 ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
 glued, cut, printed glass
 20 x 30 x 7 cm

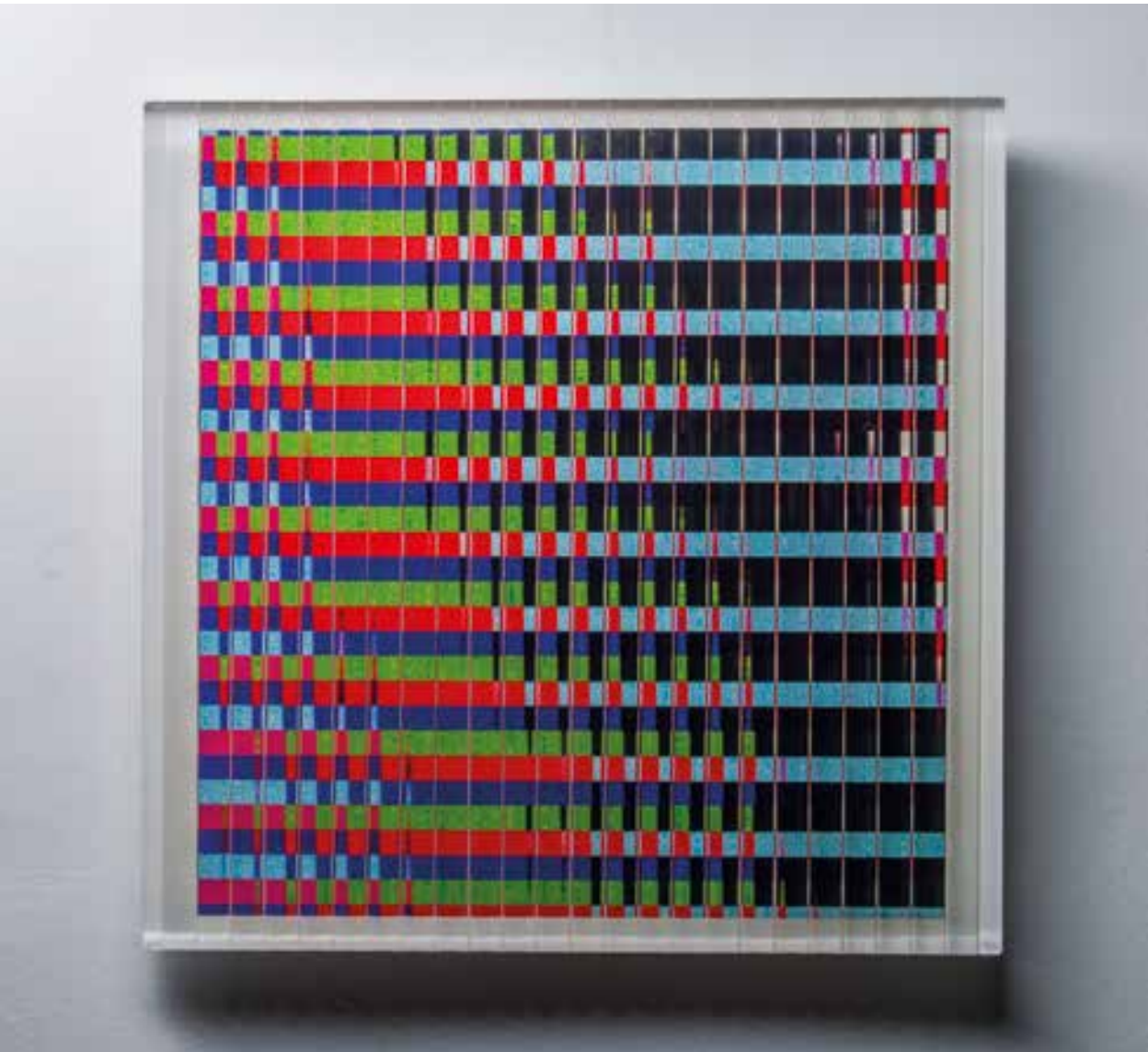
Shy, 2015
 ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
 glued, cut, printed glass
 20 x 30 x 7 cm

Ledblock, 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
16 × 16 × 5 cm

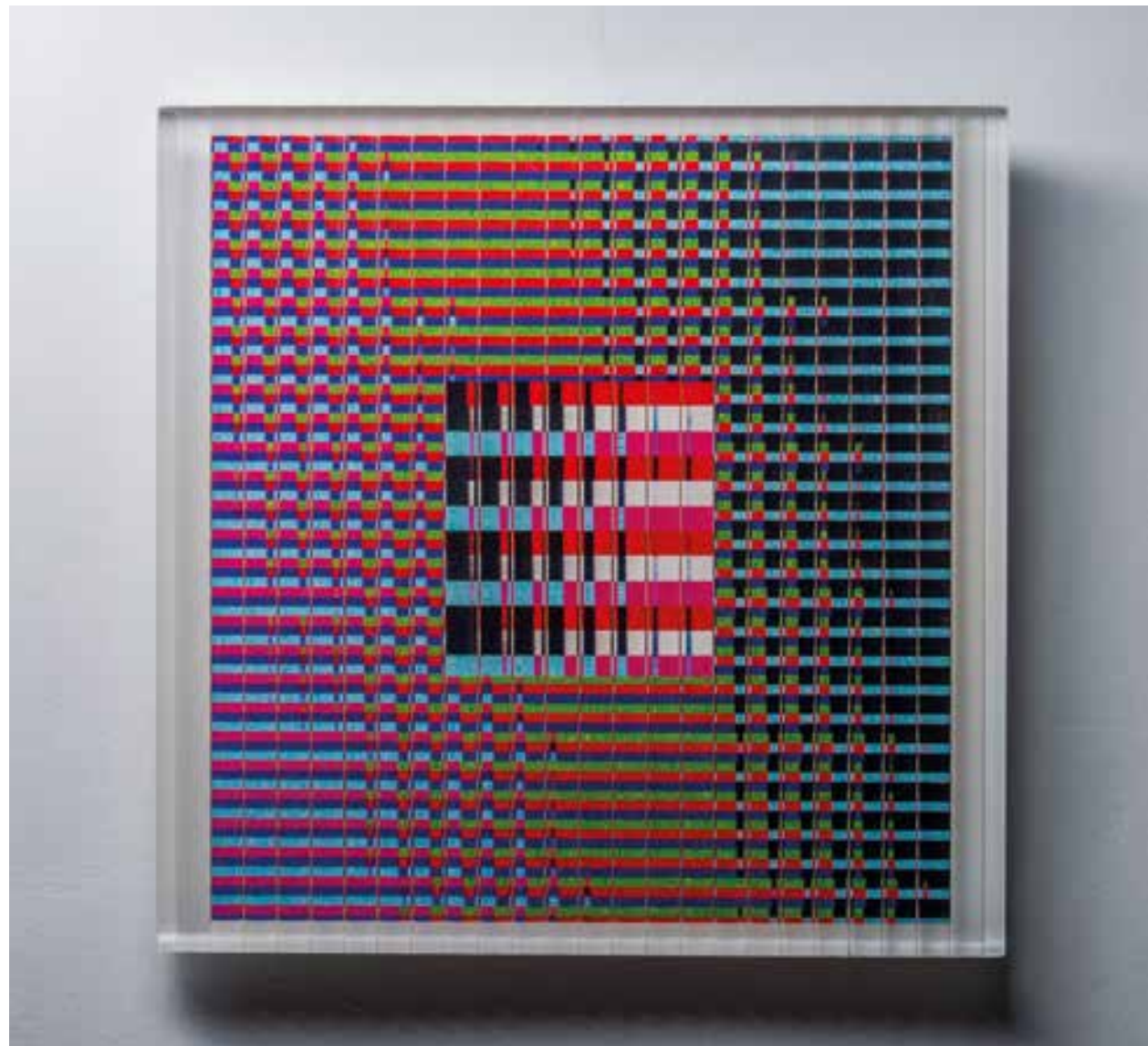
Overlay, 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
35 × 35 cm

LED I., 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
35 x 35 cm

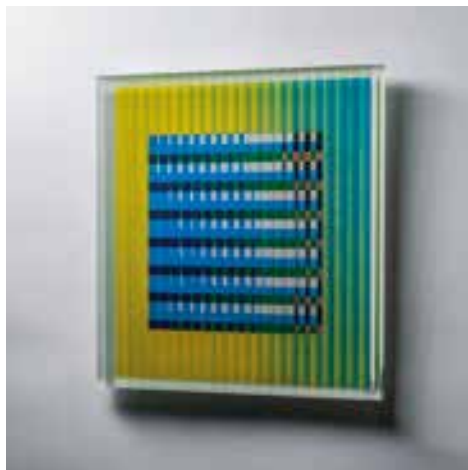

LED II., 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
35 x 35 cm

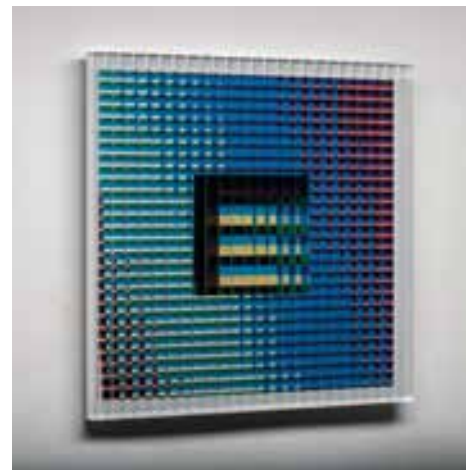
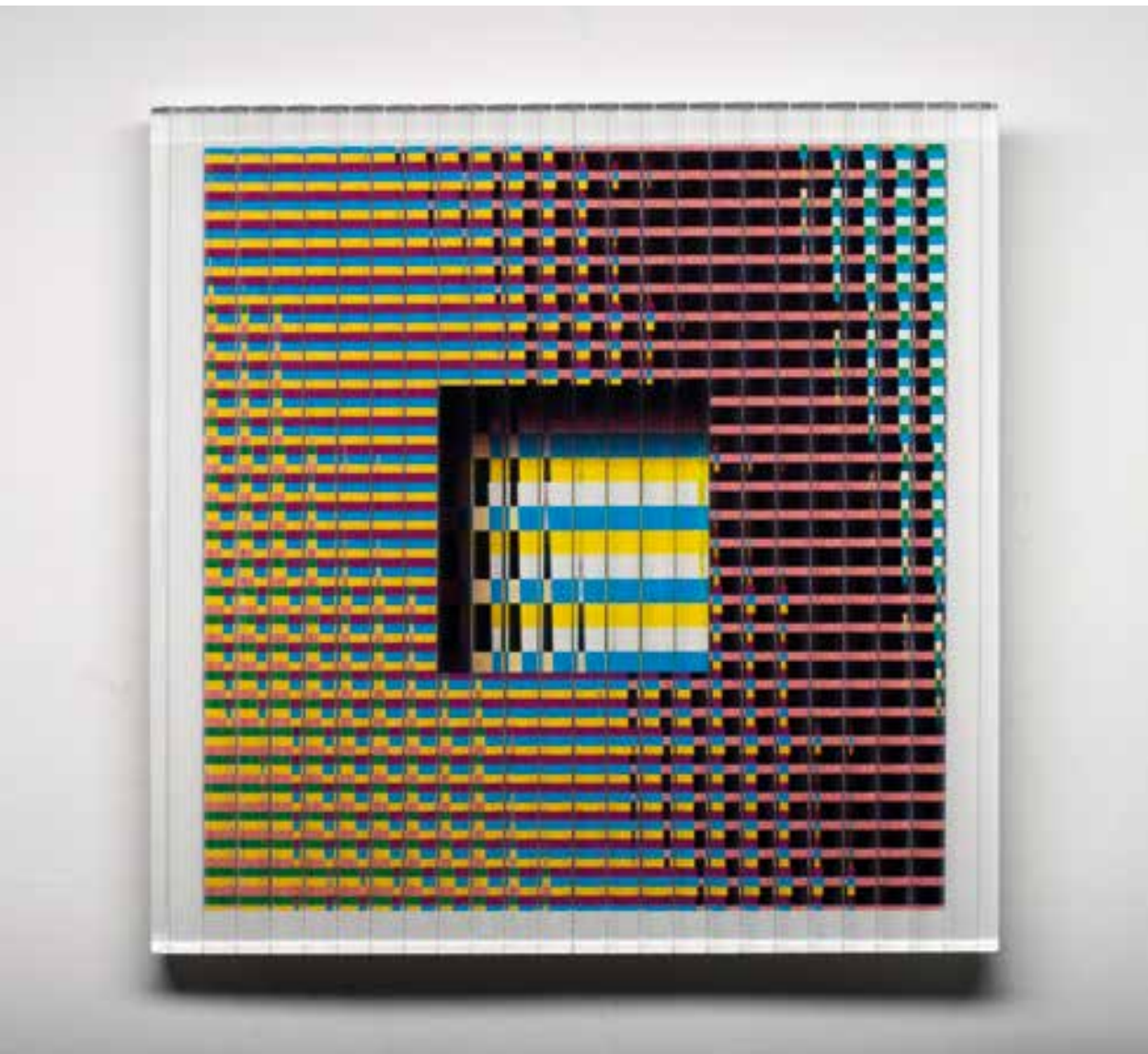

LED III., 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
35 x 35 cm

LED IV., 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
35 x 35 cm

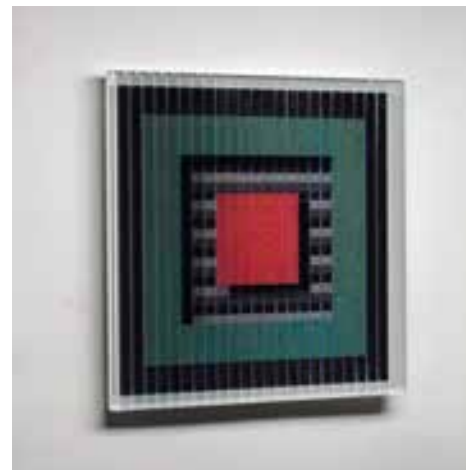
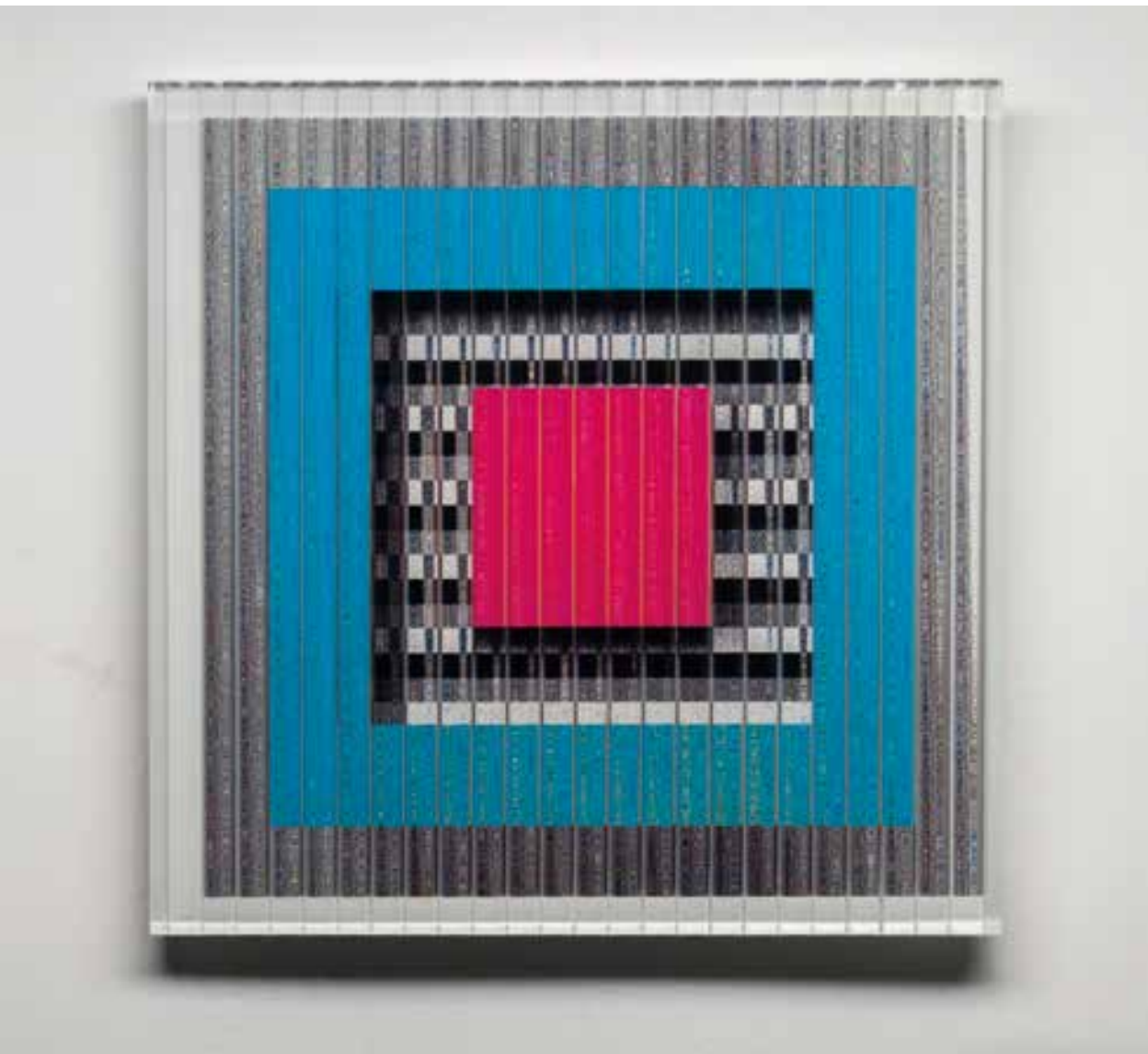

LED VI., 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
35 x 35 cm

LED VII., 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
35 x 35 cm

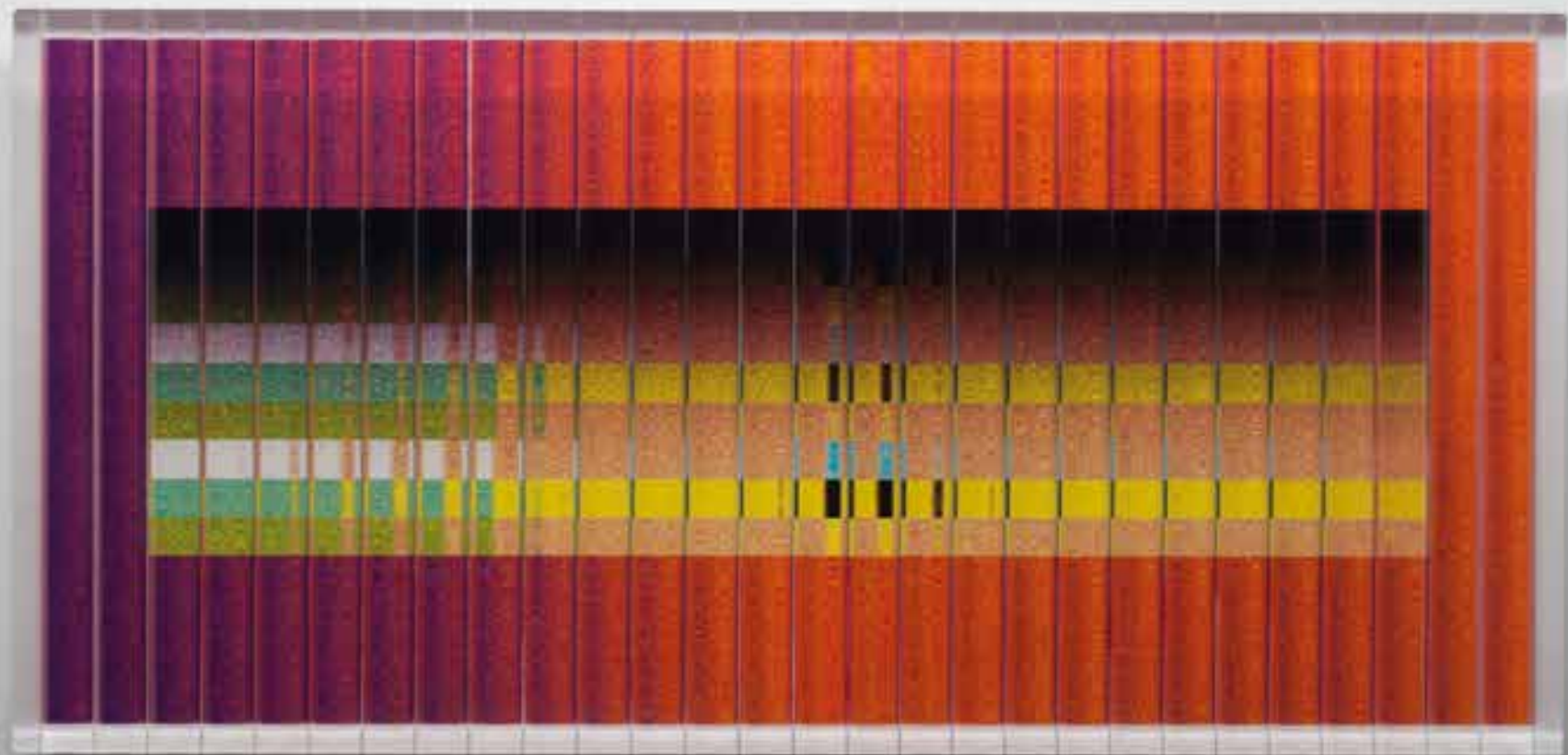
LED X., 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
35 x 35 cm

LED XI., 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
35 x 35 cm

LED XI., 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
35 x 35 cm

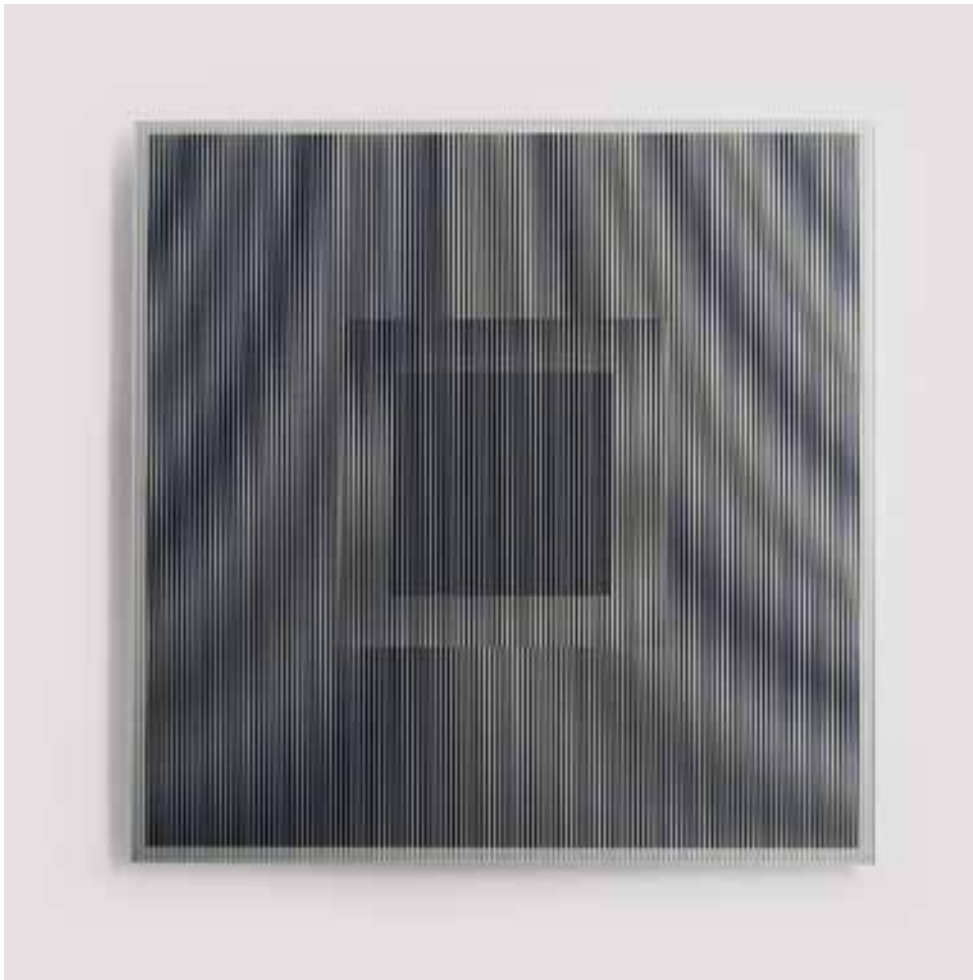

LED XII., 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
21 x 42 cm

LED XIII., 2016
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
29 x 58 cm

W01., 2016
laminált, csiszolt, szitázott üveg
laminated, cut, silk printed glass
50 x 50 cm

W02., 2016
laminált, csiszolt, szitázott üveg
laminated, cut, silk printed glass
50 x 50 cm

ÉLETRAJZ | BIOGRAPHY

www.korodiart.com

SZÜLETETT | BORN

1984. szeptember 27.

TANULMÁNYOK | STUDIES

2009	National Collage of Art and Design Dublin
2005–2010	Moholy-Nagy Művészeti Egyetem, Budapest, üvegtervező MA
2004	Képző- és Iparművészeti Szki., Budapest, üvegműves OKJ
1999–2003	Képző- és Iparművészeti Szki., Budapest, üveg szak

VÁLOGATOTT CSOPORTOS KIÁLLÍTÁSOK | SELECTED GROUP EXHIBITIONS

2017	BRAFA Clara Scremini Gallery Brussels (B) LA ART SHOW Palette Contemporary Los Angeles (USA)
2016	S'ART Clara Scremini Gallery Strasbourg (F) SOFA Palette Contemporary Chicago (USA) PAD Clara Scremini Gallery London (GB) HFAF Palette Contemporary Houston (USA)
2015	Art Palm Beach Erdész Galéria Palm Beach (USA) PAD Clara Scremini Gallery Paris (F) Art Market Budapest Erdész Galéria Budapest (H) HuGlass 2015 Erdész Galéria Budapest (H)
2014	SOFA Palette Contemporary Chicago (USA) Houston Fine Art Fair Erdész Galéria Houston (USA) Tér, mint tér Vasarely Múzeum, OSAS Budapest (H) Coburg Glass Prize for Contemporary Glass Coburg (GER)
2012	Grønbechs Gaard European Glass Context 2012, Young Talent Bornholm (DK)
2012	HuGlass 2012 B55 Galéria Budapest (H)

2011	Art Market 2011 MONO Galéria Budapest (H) PF'11 Hungarian Cultural Institute Prague (CZ) Hungaricum Czeh Center Prague (CZ)
2010	Stanislav Libensky Award 2010 Belvedere Prague (CZ) Tűzraktér, Szilikát Bukfenc Közben Budapest (H)

EGYÉNI KIÁLLÍTÁSOK | SOLO EXHIBITIONS

2017	Erőtér Három Hét Galéria Budapest (H)
2016	SYNC Gestalt Gallery Pietrasanta Gáspár György & Kóródi Zsuzsanna (I)
2015	Kóródi Erdész Galéria Szentendre (H)
2012	Szinkron MONO Galéria Budapest Benedek Barna & Kóródi Zsuzsanna (H)
2012	3+2 Prestige Galéria Budapest (H)
2011	REPLAY MONO Galéria Budapest Benedek Barna & Kóródi Zsuzsanna (H)

DÍJAK | AWARDS

2017	Kozma Lajos Művészeti Ösztöndíj (H)
2016	Kozma Lajos Művészeti Ösztöndíj (H)
2015	Alkotói ösztöndíj, NKA (H)
2014	Coburg Glass Prize, selected (G)
2010	Diploma, Rectori különdíj, Moholy-Nagy Művészeti Egyetem (H)

SZAKMAI TEVÉKENYSÉG | PROFESSIONAL ACTIVITIES

2015	Instructor, Pilchuck Glass School, WA, Stanwood (USA)
2012	Teaching Assistant, Pilchuck Glass School, WA, Stanwood (USA)
2011	Poleturner, Pilchuck Glass School, WA, Stanwood (USA)
2010	Tervező, Szövetség 39 – Zeneakadémia homlokzati grafika (H)

30.

Kiadja a Pauker Holding Kft.
Felelős kiadó: Miklós Árpád

Művészeti vezető: Lazlo Lugosi

Reprodukciók: Kóródi Zsuzsanna

Portré: Kóródi Zsuzsanna
Fordította • Translated by: Benke László

A címlapon • On the cover:
Led XIII., 2017
ragasztott, csiszolt, nyomtatott üveg
glued, cut, printed glass
60 x 30 cm

© Kóródi Zsuzsanna, Zsikla Mónika, 2017

Sorozatterv, tördelés: Kószó Imre

Nyomdai előkészítés és képfeldolgozás: Pauker Holding Kft.
Felelős vezető: Miklós Árpád

Készült a Pauker Nyomdában
Felelős vezető: Vértess Gábor

ISSN 2062-8722
ISBN 978-615-5456-29-9

A kiadvány támogatói:

Jelen kiadvány sem részben, sem egészben nem másolható sem elektronikus, sem mechanikus eszközökkel, ideértve a fénymásolást, a számítógépes rögzítést vagy adatbankban való felhasználást, a jogtulajdonos előzetes engedélye nélkül.